

Göprún dimmblá skráir
mál litlu kjaftforu völvu

Óðsmál in fornu

ISBN 978-9935-409-40-9

29. ISBN 978-9935-409-28-7

íslenska og sanskrít

Síðhöttur सिद्धर्थ Gangleri गङ्गलहरि

Göia goði, Óðsmál,
<http://www.mmedia.is/odsmal>
frejukettir@mmedia.is; odsmal@mmedia.is

Norræn menning

+354 694 1264; +354 552 8080

tattvadñjan तत्त्वज्ञान् ísl: „því-kunnugr“ það að þekkja ginnungagap
kunnugur þekkingunni sem er undirstaða alls lífs

vita að við erum hún

suddhaa er seiður सुद्धा

íslenska og sanskrít,

Christian Andreas Holmboe og Keshava Deva Shastri

góðir sanskrítkenningar einnig: Thomas Egenes og Shrinivasacharya

Siðhöttur सिद्धर्थ Siddhartha

Gangleri गङ्गलहरि Gaṅgalahari

og fleiri nöfn Óðins

Viðhöttur विदर्थ búið til úr vid artha, vidya artha:

sá sem hefur vizkuna að markmið lífsins.

Auðhöttur arthartha अर्थार्थ Bhagavad gita (VII 16)

artha er markmið -- ath artha er borið fram art-ha ekki arþa

siddhí fullkonnun,

gangalahari er bylgja þekkingar úr ánni sem táknar þekkinguna.

भेलु भेलुक भेलूपुरा bhelú bhelúúpúraa bhelúka Bölverkur

भगवद्गीता किञ्चिदधीता गङ्गजललवकणीकापीता

bhagavad gitaa kinchidadhitaa gangadjalalavakaníkaapíítaa (Sañkara, Bhadja

Govindam20: að hafa bhagavadgítu örlítið heyrt (og byrjað að skilja)

er sem að bragða dropa af ódáinsfæðuflæði, nóg til að byrja að uppljómast.)

Nú er það ekki svo að maður drekki endilega vatnið úr ánum sem tákna

hina miklu vizku,

heldur er þetta táknmál:

að byrja að skilja þínulítið í Bhagavad gítu, er sama og að hafa bergt á

dropa úr Ganga.

Skiljið þið?

Dropi úr Ganga er agnarlítill byrjun á þekkingu.

Nú er það ekki svo að hægt sé að tappa á flöskur vatni úr Ganga og selja

útum allan heim til að menn uppljómist af,

ekki frekar en maður nái í vizku með því að hengja sig (á hvolfi??) í tré,
hanga í 9 sólarhringa, sæla sig hvorki á hleifi né drykk úr horni.

fimbulrúnapiður eru ekki til í alvöru, bara sem sölubrella
-- ég verð uppljómaður í fyrramálið --

ekki frekar en megrunarpillur -- sem eiga að virka á
einni nóttu -- ég vakna mjó í fyrramálið

*-Fyrir hálfri annarri öld (kríngum 1850) bentu
Christian Andreas Holmboe (f.1896) og Keshava Deva Shastri á,
í stórmerkilegum bókum sínum,
hversu tengd og lík mál sanskrít og norræna eru.
Óðsmál komu út 1996, höfundur Deva-guhya krishnaa
Halöld S.Harung skrifar vísindagrein (1996) um vedavísindi og
norræna heiðni
um allt það sem eins er í báðum tveim.*

*Thor Heyerdal lagði mikla vinnu í að finna uppruna Ása sem
þóttu goðumlíkir.
Gautar, Gautama.
(tvær ár, Varanaa og Así, eru sagðar verða nafnið Varnasi/Benares.)*

*Við skulum bara vona að brátt verði allir menn meira og minna
uppljómaðir
og skilningsríkir.
Rétt eftir árið 2000 -- mér til mikils hrellings -- talar íslensk kona,
sem telur sig mikinn málfræðing og rannsóknamann í
índóevrópumálum,
um sína skoðun, og orðar svo:
„jafnólík mál og íslenska og sanskrít” (!!)*

*Slíkt lét málfræðingurinn, sjálfumtraust og góð með sig, eftir sér
hafa í blaðaviðtali !!!*

en hún fer fyrir hópi rannsóknamanna og talar við blaðamenn
um það mál.

Hver er menntun málfræðinga??

tíl hvers er orðsifjafræði, etymología??

Auðvitað er gaman að íslenzu, úlfaldi fill camel rúsina kúrena
appelsína epli peysa mella kuti Papar (=brjóst) reykur/reykir,
drepfyndið allt saman,

en: vita menn ekki ?? að Englendingar borguðu Max Müller of fjár
-- sem hernaðarútgjöld !!! -- ,

fyrir að kokka upp hina upplognu ensku útgáfu af ævaforðri
menningu í Bharata

tíl þess að geta hernumið land fjársjóða og vedanna sem nýlendu

-- kúgað og arðrænt, með öllum þeim viðbjóði sem því fylgdi --

Max Müller reyndi að ganga svo langt að halda fram

að vísindi vedanna væru eftiröpun af heiðni !!!

Skýldleikinn er svo augljós, að hann hélt að þetta gengi í lýðinn.

lesid: *The Invasion That Never Was, Song of Humanity* ISBN 81 85137 22 6

Enn eru menn að segja: frumstæð trúarbrögð sem gengu sér til
húðar

og þróuð trúarbrögð sem eðlilega tóku við (þ.e. innflutt Guðveldin).

Er þetta ekki aðeins dogma og innprentun, þröngsýni og Guðvelða
aðferð?

Heilapvottur og líður í heimsyfirráðabruddi ?

Strategía (/hernaðarbrögð sem heita trúarbrögð)?

Trú er alveraldlegt fyrirbæri.

Trú er þeim ósköpum gædd að hún er lífseigari en sá sem trúir,

og menn vaða í opinn dauðann vegna blindu, sem trú á til að
valda.

Enn er verið að segja að norrænir menn hafi ekki átt letur (!!!)

þegar latínuletrinu var troðið uppá okkur með valdi,

og troðið á menningararfínum.

Trúa heilvita menn þessu?

(apa hver uppeftir öðrum hugsunarlaust, en slíkt er kallað trúarbrögð)

Snældusnúður með rúnalettri, 11.öld, Reykjavík v.Alþingishúsið, ljósm.GunnarV.Andresson
-- og rúnasteinn erlendis

*Hvernig í ósköpunm dettur heilvita mönnum í hug að
japla á upplognum klísjunum dómgreindarlaust?
Fræðingar og rannsóknamenn eru á stundum allra manna
blíndastír.*

Vitnar oft hver í annan, og enginn veit lengur hver bjó lygina til.

*Seiðskráti (9.) segir : -Nú er skilningurinn að vakna á ný af
Þyrnirósarsvefni.*

*Við gefum hinum forna menningarafri ljúfan koss --
-- og við vöknum.*

Dofna þá dáðir detta hendur
svífur of svimi sverð áss hvíta
rennir örvit rýgjar glýju
sefa sveiflum sókn gjörvallri
(sjá allt kvæðið í lok 30., Hugins og Munins)

og nú skulum við bera þetta saman við
Bhagavad gíta I 28-30, því þetta er svolítið merkilegt:
krípayaa para yaa visto visii dann idam abra viit

arjuna uvacha (Ardjuna = hinn silfurlitaði ás hvíti अर्जुन)

drístve mam svadjanam krishna
yúyútsúm samúpasthitam
síidanti mama gaatraani (fallast hendur) mukham tsja parisjúshyati
vepathús tsha shariíreme róma harshas tsja djaayate
gandivam shramsate hastaat (úr hendi (abl.)fellur Gandiva)
tvak tsjaaíva paridahyate
na tsja sjaknómy avasthaatúm bhramtva tsja me mahaha

og fleira er líkt:

Bhagavat gita XIV8, pramaadah प्रमाद rugl vanræksla Drómi

drómi प्रमादः eða dhruva ध्रुव

aalasya आलस्य Læðingur leti mannleysu, „eiturmynntur“=krókudíll

nidraabhis निद्राभिस niðurdrepandi drómi stunginn svefnþorni,

einsog Brynhildur sem lenti í pargya apradaha प्रज्ञ अपरघ
fór útaf ferlinu eind-þríeind, útaf ginnungagap-ÓðinnViliVei (3., 4., 39.).

nidra निद्र svefnþrungi, sofandaháttur, drungalega sofandi

B.gíta XIV9 pramaade प्रमादे (staðarfall loc) í rugli í vanrækslu

sañdayaty uta सञ्जयत्य् उत sannarlega flæktur í

og það er þegar tami-dimmi-þoku-Gunni yfirskyggir þekkinguna,
og maðurinn flækist í og er bundinn í ördeyðu vanrækslu.

B.gíta XVIII35 mada मद stolt, hroki

Hvernig búum við Gleipni til?

Kettir Freyju eru hljóðlaus alheimsást, kærleikur sem alls staðar er,

hin mikla gyðja á endalausán kærleika,
takmarkalausá sköpun.

Við notum í Gleipni frá náttúrunni:

hávaðann sem kattaspor framleiða

ástamt fjallsrótum fuglshráka fisksanda konuskeggs bjarnarsina.

Heldur til ragnaraka.

pralaya प्रलय ragnarök pra líí प्रली leysast upp hverfa hverfa til baka til.

Við ættum að líta á Christian Andreas Holmboe og skrif hans,

Hann fræðir okkur um orð sem aðeins finnast í norrænu/íslenzku og sanskrit, ekki í neinu öðru Evrópumáli, t.d.:

अध्वन् adhvan vegur leið öndurr Ullur öndurás, Skaði öndurdís

Ullur úl उल् og Skaði skilja að maður þarf að læra að skiða um snævi þakta fjallatoppa = hina æðstu vizku, að opna þarf upp til að öðlast tæra skarpskyggni.

Ολυμπος, Ólympos, bústaður guðanna, panþeons, polyþeons, einnig snævi þakinn fjallstoppur.

aayur-veda er ævi-þekking, aayus आयुस् ævi, ved vit vitska vizka वेद

a-shatru óvinalaus, shatru óvinur andskoti शत्रु

Ullarhylli

Opna hvað upp???

shikshaa शिक्ष opna upp þekkinguna, einsog blómknúbbur verður að blómkrónu.

vitundarþroskamenntun (37.)

þekkingin opnast upp innanfrá einsog blómkrónan sem þarf ekki annað en sól og regn frá náttúrunni því innan blómsins er þekkingin öll um hvernig fræið geymir, í eigin „tómi” sem lit- og lögunarlausan safa, allt sem til þarf.

Við getum unnið jafn áreynzlulaust og blómkrónan, opnast innanfrá þar til þekkingin öll er augljós á yfirborðinu

náttúra okkar er einsog náttúra blómanna.

Allt er fyrir hendi áreynzlulaust

aðeins streita og gruggur og vanþekking gerir mennina blinda á sjálfa sig.

ama अम er eiturefni sem safnast upp í líkamanum

sóma er það sem við sækjumst eftir सोम - lím alheims.

C.A.Holmboe finnur málfræðireglur sem eru samsvarandi í sanskrit og norrænu, ekki finnanlegar í öðrum evrópskum málum.

Skoðið í Gegni allt sem Holmboe, C.A. skrifaði.

Ótrúlega fjölbreytt og merkilegt.
Komdu nú að kveðast á, kappinn, ef þú getur, fann hann.
Ýmsar sameiginlegar málfærðireglur og -fyrirbæri,
setningaskipan, orðanotkun, orðaendingar,

merkingalega séð ótrúlegt samræmi
og orðstofnar.

um þýðingavanda:
Við vitum öll hve erfitt er að þýða, t.d. á ensku, dýpt orða íslenzkunnar,
orð, sem hefur djúpa merkingu í íslenzku, flezt út í yfirborðsþynnku við
orðabókabýðingu yfir í ensku, svo skýringa er þörf á inntakinu

!! og nota þarf heilu setningarnar til að koma til skila einu sanskrit orði!!

ég segi við enskumælandi: fate, örlög,
og hann veit uppá hár hvað fate er (eða svo segir hann),
en
svo kemur í ljós að við búum yfir gersamlega óbrúanlegum skilningsmismun á
hugtakinu, þegar loks er búið að finna orð til að brúka.
Tölum ekki sama málið.

Hversu margar merkingar hefur „lög“,
hversu margar „ör“ ?
íslenzkan er svo fagurt mál, að við verðum að dýpka skilninginn og
tilfinninguna.

1962 hlustaði ég í fyrsta sinn á eðlisfræðinginn maharishi महर्षि
-- maha-rishi er titill, mikli-sjáandi /vitringur og mikill kennari í senn --
og ég skildi ekki baun!
Ég hafði ekki hugmynd um að ég væri alheimsvitund,
og orð vitringsins skildust ekki af ósvinnnum mönnum.

Skoðum t.d. richo A kshare parame vyoman (Ægir, 2.):

रिचो अ क्षरे परमे व्योमन् richo a kshare parame vyoman

यस्मिन्देव अधि विश्वे निशेदुः yasmin deva adhi vishve nisheduh

यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति ? yastanna veda kim richa karishyati?

य इत्तद्विदुस्त इमे समासत ya it tad vidus ta ime samasate

Þýðing:

vísur vedanna eru til í falli atkvæðanna (ksara af A) úr fyllingu sinni á því sviði sem ekki er hin skapaða veröld heldur grunnurinn undir henni.

Það svið vísar aðeins til sjálfs sín, þarf ekkert utanaðkomandi, er hið fullkomna.

Þar fyrirfinnast, búa, allir tívar (deva), kraftar hins skapandi svinns, lögmála náttúrunnar sem eru orsök allrar hinnar sköpuðu náttúru, veraldarinnar, alheimsins.

yas ta na veda, þeim sem ekki þekkir þetta svið tilverunnar kim richa karishyati? hvað þýða orðin í hans huga?

ya it tad vidus, sá sem þetta svið tilverunnar þekkir, sem hefur vitund sína (mannlega einstaksingsvitund) opna gagnvart þessu sviði, alheimsvitund, raunverunni, sóast og lifir eindina

ta ime samasate, hann er í heild lífsins, hann hefur hið veraldlega og grunninn undir allt innan sín sjálfs.

Þetta segir okkur ekki mikið þar eð við erum blinduð af lélegri menntun!!

yastanna veda

yas tan na ved: sá sem það ekki veit/skilur/þekkir -- **það hvað?**

það svið tilverunnar sem allt er úr, ginnungagap, tívatún,

og nú er ekki nóg að lesa um þetta í eðlisfræðunum, heldur

þarf að þekkja þetta svið af eigin raun

að hafa upplifað eindina -- og til þess er einföld tækni, TM.

Við erum blinduð af lélegri menntun.

Í menntunina vantar grunninn, grunn alls sem er, og við erum hann (37.).

Enn eru menn sem læra mikið

en hafa ekki þennan skilning.

Ekki einu sinni þegar þeim er sagt frá honum

og boðið að prófa sjálfir.

Þá eru prófgráðurnar þeirra og sérsvið allur þeirra litli heimur,

og ekkert annað, ekki einu sinni grunnurinn undir það, gengur inn.

Skilningurinn er ekki allur á sviði huga, hugsana, lærdómsins.

Hann er miklu miklu dýpri.

Þessu verðum við að breyta til batnaðar.

En áfram með sanskrít og íslenzku:

Shri Srinivasachari bendir á, í bók sinni, Lærið sanskrít á 30 dögum:

ýr ya + rí

framburður á rúninni ýr er okkur etv ekki eiginlegur í íslenzku lengur, en talið er að hún gæti samsvarað endingu vissra orða í sanskrít.

Rúnin ýr finnst semsagt í sanskrít þegar vel er að gáð.

Í norrænu voru líklega 16 sérhljóð, og í íslenzku eru enn mörg, amk miðað við latínu (og rómönsku málin).

Rómarveldið notaði allt einfalt og ákveðið, stutt og laggott, fáa ákveðna sérhljóða, góð vopn, góða hernaðarlist, allt skipulagt, gott var að stela og drepa.

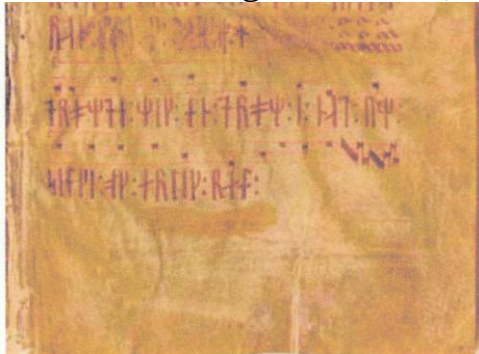
Latína er ekki lifandi mál, en rómönsku málin mjög í ætt við hana, einkum rúmenska.

Norrænir forfeður okkar voru ekki svona einfaldir,

ekki allt svona klárt og einfalt og ákveðið einsog latínan sem barst norður á bóginn og var troðið inn með valdi.

Hljóðin eru fljótandi hjá okkur, málið er enn lifandi.

Við áttum einnig nótnaskrift, ekkert smá neitt menningarlegt.

©Wikipedia Image:CodexRunicus_Dream.jpg

hluti myndar, den Arnamagnæanske Samling, síðasta blaðsíða í handriti

Svo erum við með ð, en delta (Δ δ frb ðilda; árósar) er til í grísku, og þ, sennilega rún sem ekki tókst að eyðileggja, og finnst í fornri ensku.

ð og þ eru oft borin fram sem s af sumum erlendum mönnum. Þeir eiga erfitt með að tileinka sér þorn- og eð-framburðinn.

Í Evrópu er margs konar framburður á r (kartaflan í dönsku oph.).

Hljóðin í sanskrít eru mynduð á ýmsum stöðum í munni og hálsi framburður hljóðanna innbyrðis þar með mjög ólíkur, þau hljóma sem mjög djúp.

Margir eru sérhljóðar, einfaldir og samsettir, og langir eða stuttir.

Sanskrit er lifandi mál, hefur verið töluð óslitið í þúsundir ára; tvö eru til m, tvö r, og rituð á margan hátt, fjögur n, tvö h, tvö t, tvö th, tvö d, tvö dh, þrjú s, samsettir samhljóðar, ksa ofl. svoleiðis finerí, alls um 750 tákni, eða þúsundir ef allir rithættir eru með taldir (stundum margs konar ritháttur notaður á einu og sama hljóði) og svo vegna sandhí breytast hljóð í nágrenni við önnur; í sanskrít eru m.a. ávarpsfall ablatívus tækisfall staðarfall, eintala, tvítala, fleirtala.

Sanskrit (sam-skrita) er hljóð úr dýpstu sviðum sköpunarinnar, úr iðrum gapsins, sem gerir þetta ofsalega spennandi hljóðlist, ósköpuð hljóð.

Þetta eru hljóð stóra smells (big bang), og þau verða til úr gapinu milli orðanna.

Gungnir hljóðanna er góður fyrir mannslíkamann.

(Latínuletors framburðarútgáfa nær þessu engan veginn.)

Það ætti ekki að þýða orð vedanna heldur læra að skilja þau á sanskrít. Læra að bera þau fram, læra sandhi-reglurnar, læra margar margar merkingar hvers orðs og mörg orð yfir hvert hugtak.

Mörg kvenkynsnafnorð enda á -r í íslensku (Guðrún Vilmundardóttir), og gaman er að bera þau saman við sanskrít; góð hugmynd handa fræðimanni eða nema sem vantar efni í ritgerð. Hann ætti að byrja á að lesa Holmboe.

Móðurmál evrópskra mála þarf að fá að vera með í rannsóknaférlinu.

Fáranlegt að rannsóknarnamenn tali um „jafnólík mál og íslenzka og sanskrít“, og tjáir það helberan menntunarskort sjálfum glaðra fræðinganna.

Mikil brenglun og vísitandi rangindi:

Athuga ber að nýlendukúgarar, Englendingar, eiga mikla sök á að til er alröng tafla um skyldleika svokallaðra indó-evrópskra mála.

Þessu þarf að breyta í réttara horf.

Fræðingar japla á vitleysunni áratug eftir áratug.

Max Müller vann hjá Englendingum við hernaðarbrellu sem fólst í að reyna að eyðileggja menningu Þjóðar sem þeir ætluðu að arðræna.

Max fékk of fjár (kallað hernaðarútgjöld!!),

og enn sjást merki eyðileggingarinnar,

og evrópskir fræðimenn eru algjörlega blindir hér.

C.A Holmboe bendir á

málfræðilegan- og málnotknunarlegan skyldleika sanskrít og norrænu, og hugmyndalegan og djúpan.

Ekki ónýtt rannsóknarefni það!!

Ram Swarup vinur minn bendir á að orð einsog hestur og kýr hafa tilfinningalega merkingu, og hvernig orðin verða til í guðlegu samhengi sínu. Word as Revelation, Names of Gods.

vaadja वाज af rótinni vaj (frb.vadj) eða uj (frb údj) er um styrk hraða kraft og þá einkum um styrk hraða kraft hests

þannig að hestur sem vaadja वाज gefur tilfinningu fyrir krafti, hraða, jafnvel ákafa, ofsa.

og vaadja वाज á frændorð svo sem

úgra उग्र ógurlegur og sterkur

ódjas ओजस् styrkur heilbrigði hreysti

vadjra वज्र harður mikilfenglegur vopn Indra eldingin

Auðumbla, allsnægtakýrin hans Freys í Álfheimastjörnumerki vrisja वृष

(vrisjabha वृशभ sterkur haft um mátt goða, t.d. um kraft Indra),

umbla (e. humble amlóði Hamlet) hin litilláta kollótt kýr,

ístakaamadhuk इष्टकामधुक कामधेनु kaama-dhenú kýr gnægta
uppfylling óska okkar.

Skírnir fer á hesti Freys sem sendill guðlegs til veraldlegs.
Sleipnir er hestur. Það gefur tilfinningu, vissa tilfinningu.
Ofurstyrkur mannlegs taugakerfis felst í því að það er hesturinn Sleipnir,
undan merinni Loka og þursareininum Svaðilfara.
Ekkert smá ætterni!!

frá Etrúskum

तवस् tavas sterkur hraustur kraftmikill

verður að orðum svo sem þjóð Týr Týr tevtonar teuton (þjóðflokkur)

तविषी तवीष tavisjii tavisja er hrein mæð himna

og er hvort tveggja nöfn á dóttur Indra rétt einsog Þrúður er Þórsdóttir
Þjálfí og Röskva eru svo eiginleikar rafmagns sem þjóna Þór sem slíkir.

tavisjijjú तविषी „sá kraftmikli“ = hestur

Sleipnir Hófvarpnir Pegasus Jörmungandur Hrímfaxi Glófaxi
glæsilegt stóð mikilla krafta hraðskreið farartæki þörfustu þjónar

en ginfaxi er galdrastafur ámáttkur mjög ginnhelgur og djúpverkandi

Sumt í táknmálinu er veraldleg fyrirbæri,
goðmögð svo sem Sól, Máni, Ægir, himinn, eldur, Hræsvelgur,
sem eru, einsog kýr og hestur, til í veröld,

en

svo er annað huglægt eingöngu.

Hvert og eitt vísar í heildina,

jafnvel stokkar og steinar vísa í heildina,

en ekki skyli taka eitthvert eitt útúr samhengi og dýrðka það.

naitaavataa viditam bhavati iti नैतावता विदितं भवतीति

bendir Ram Svarup á
heildin verður ekki þekkt af neinu „svona milku” (afmörkuðu)
segir í úpanishad

heildin er ekki neitt eitt af þeim guðlegu öflum sem við nefnum til,
ginnungagap þekkt ekki af brotakenndu einu einhverju
ekki af neinu einhverju.

Við að dýrðka eitthvert eitt útúr samhengi er maður að missa sjónar á
heildinni.

Allt bendir til einnar og sömu eindar, heildar, í táknumálshheiminum.

Þú skalt eigi aðra guði hafa, er svolítið hættulegt boðorð,
enda komið yfir í hugmyndafræði og rökræður, þrætulist og einstrenging,
notað sem valdataeki,
tekið fram í þessu fyrsta boðorði að vissulega séu til „aðrir guðir”, önnur guð, en
það séu hjáguð.

Hið guðlega er í öllu því sem táknar hið guðlega.
Ekkert er til utan ginnungagaps.

„Aðrir guðir” eru sérstaklega teknir fram í 1.boðorði Rómarveldisins,
en vitað er að Elohim og El táknar fjölgyðji Gyð-/Guð-ingja
(sem önnur Guðveldi líta á sem herraþjóð sína).
Rómverjar eru snjallir í hernaðarbrellum,
og gerðu guðin (hgk flt) að kk et. Bönnuðu annað.
Rómarveldið er enn til en nú undir öðrum nöfnum.

Í stökkum og steinum er ginnungagap
enda bendir slíkt í eindina
í líkneskjum og jesúmyndum er ginnungagap, og ekki ætti að dýrðka
líkneskin
heldur láta þau beina okkur í eindina
en þegar menn verða þröngsýni að bráð
er það hugmyndafræði en ekki hið guðlega sem þeir dýrðka.

Þá þarf allaf að vera á verði gegn illu, sem situr um sálina hér og þar,
passa sig á því sem er bannað,

sem gæti setið fyrir manni við næsta horn og freistað manns til að taka sjálfstæðar ákvarðanir þvert á boðorðin.

Þeir banna aðra guði en dýrðka svo kannski Mammon, þrila upp valdastiga upp í ofurlaun, í valdapíramída stofnunar, til að predika að eigi skuli hina guðina hafa, ekki græðgi, heldur nægjusemi og hógværd, og hversu margir væru þar að predika ef ekkert væri embættiskaupið? Íslenzkir prestar fá sér aukapening í launuðu fríinu t.d. fylgja hópi ferðamanna á daVincy-lykils slóðir, kristur þá ekki krossfestur dáinn grafinn upprisinn. Aðrar hugmyndir, gilda í fríinu. Önnur skáldsaga sem ekki endar einsog hin. Gaman gaman.

Múhameð setti „öllum mönnum” (þ.e.=Aröbum) reglur, -- en „allir menn” voru allar mismunandi þjóðir á Arabíuskaga sem hann lagði undir veldi sitt með hörku og blóði -- og setti svo sjálfum sér ívilnunarreglur rýmri því hann var jú höfundurinn þótt hann væri hvorki læs né skrifandi, því hann fékk reglurnar gegnum engilinn til að byrja með, svo beint frá Allah, en Allah ráðfærði sig við Múhameð í lokin svo Múhameð var Allah til trausts og halds, og stundum fékk hann reglur frá Satan sem var að gabba, --- samkvæmt fróðlegri ævisögu Múhameðs sem gerðist spámaður eftir mikið blóðbað.

Allah er innan þín, finnur þú hann ekki?

Þetta er grunnurinn í öllum afbrigðum hugmyndafræði.

Heiðnir menn redda sér útúr óhjákvæmilegu veseni af reglusetningum á snjallan hátt:

sjálfur leið þú sjálfan þig.

Óðinn af yaa (stofn i) yaat (1) या यात् farandi, sem ferðast,
(lat.vátés skáld)

andstæða aavasita आवसित er kyrr (smáorð), og þetta gefur tilfinningu um ferð og að gera eitthvað. Vekur tilfinningu um tilgang og merkingu heitisins.

Já, kýr og hestur vekja vissar tilfinningar í okkur. Það sem við segjum og hugsum vekur tilfinningar.

Í Bhagavad gítu भगवद्गीत ávarpar Krishna Ardjúna á ýmsan hátt: son móður sinnar til að snerta hjarta hans og ást hans á frændum,

hraustan óvinabana til að snerta skyldurækni hans sem kshatriya, en það er einmitt þetta tvennt sem togast á í honum á vígvellinum:

hugurinn og hjartað
skyldan og kærleikurinn

Hvort tveggja er veraldlegt og ekki er hægt að leysa slíka togstreitu á veraldlegum nótum,

द्वितीयाद्वै भयं भवति og þetta tvíeðli alls í verslu vekur ætíð ótta

द्वितीयाद्वै वा भयम् भवति

enda Bhagavadgítan til að kenna okkur

að þá fer maður frá veldi Gunnanna þriggja í eindina sem er aðeins eind, kemur með þriðja þáttinn í spilið !! :

nístraígúnyó bhav निस्त्रैगुण्यो भव् án þriggja gúna (eiginleika náttúru)

vertu, Ardjún -- gíta II 45

vertu án Gunnanna þriggja, Ardjúna,

laus við tvískinnunginn, tvíveðrunginn (sem er í henni verslu),

vertu ætíð með grunn þinn í sannleika, tærleika,

laus við áhugann á gróða og efnisheimsþægindum,

vitund eigi þig,

þú vinnir útfrá vitund.

bhagavatgítan II 48: yógastha kúrú karmaañi योगस्थ कुरु कर्माणि

allar gjörðir þínar komi úr eindinni, vertu standandi í einingu með ginnungagapi þegar þú framkvæmir,

en þetta, einmitt þetta, er leiðin til að kunna 9 galdra góða og öll ljóðin, geta beitt þeim í lífinu, fyrirhafnarlaust.

Heitir: Vilbjörg vakir.

Áreynzlulausar gjörðir í þundarflæði.

Sjálfkrafa týréttar.

í flæði með Þundu,

allt fær stuðning náttúrunnar á máttku.

Krishna ávarpar Ardjuna dhanandjaya, þú sem sigrar og öðlast auðævi.
Höfðar til hreysti hans,
Til þess að hann viti að maður í eind er ekki aðgerðarlaus lydda og
framtakslaus draumóramaður.

Þetta er það sem yóga stendur fyrir.

Veda er á sviði Gunnanna þriggja, eiginleika náttúrunnar sköpuðu,

öll orð vedu sem lítil tjörn á eyju sem umflotin er sjó.

Sem tákna:

Allt sem maðurinn veit og skilur, í þeirra orða dýpstu merkingu, er þínupons
miðað við þekkinguna miklu sem umlykur allt
-- einsog haf umlykur eyju.

Í Omkareshwar á Indlandi er nú djyótír linga fyrir Ísland.

Ymir-ger-ishwara om kar ishvar
ymi gera guðin ymi gerir hið ginnhelga.
ymir om úr A

og sumir halda því fram að Ísland þýði land Ishwara, land Isisar,
land guða.

Klakahugtakið sé síðaritímaskilgreining,

hið guðlega sé upprunalegra.

Hislant terra,

iscvara sat-tvam tilvera æðri máttarvalda

Syn sattva सत्त्व synjar synþ (6.), sannleikurinn æðsti.

í Vahallareldhúsinu fræga er þríeindin í hrími

aiñkaara/aimkaara, hriiñkaara/hriimkaara

rahasya yukta

Šriñkaara/shrimkaara

gudhaartha गूधर्थ leynt, falið Dulhöttur

frumhljóð

einsog ymir og om, oñkaara/omkaara

Hér er allt tært.

guðarúnir gudhaartha, leynd ósjáanleg ósýnileg markmið

aimkaara hriimkaara rahasya yúkta

sriñkaara gudhaartha mahaavibhútyaa
omkaara marma pratipaadinibhyaam
namo namah shríi guru paadúkaabhyam

Eldhúsið í Valhöllu er hinum grugguga manni torskilið,

svo hann bara hlær að kokkinum og geltinum og pottinum
og því sem einherjar nærast á. Drepyndið! Hverjum datt í hug að trúa
þessu?

Rangindi er erfitt að uppræta:

Sísifos á kerinu gríska á sér upprunalega rétta sögu að baki
og svo bullið með steininn sem rúllar niður sem síðaritímatilbúning sem ekki er
flugufótur fyrir;
með því að tönlast á rangindum fara æ fleira að trúa þeim.

Egyptólógarnir segja að pyramídarnir (pyros puros eldur) séu 2500 ára, en aðrir
segja að þeir séu 12500 ára, því höfuð svinxins snéri í merki ljóns, og hefur
veðrunarmekri eftir regn (19., móðir jörð)

Heilapvottur og misskilningur verður oft ofaná.

Svo má brýna að bita, en lyginn maður brýnir bezt. Því miður!!

Max Müller bjó til alranga sögu fyrir Englendinga í landvinningatilgangi, og enn
er verið að innprenta þau rangindi -- í blindni
og illa gengur að leiðrétta.

Sama er með heiðnina.

En þetta kemur smátt og smátt með hækkandi vitundarstigi þjóða heims.
Þá skilst grunnurinn í öllum trúarbrögðum: hnýsist niður !!

Trúarbrögð eru ópíum í lýðinn (Karl Marx)

og snjall greinarhöfundur skrifaði (2008) að íþróttir séu E-töflur lýðsins!!!

sem sást á Íslandi á milljónaaustri í og eftir Kína-Ólympíuleikana '08,
enda fylla afreksiþróttafréttir og gróðafyrirtækin í þeim bizzness
heilu opnur blaða og gott pláss í fokdýrum fréttatíma rúv ohf o.fl.

Barnabókaútgáfa er ekki neitt sérstakt í hugum fréttamanna.

Varla pláss (hvorki vilji né pláss) fyrir fréttatilkynningu í þeim menningargeira.

Enda sagt að Astrid Lindgren hefði sko fengið Nóbelsverðlaun hefði hún ekki skrifað fyrir börn heldur fyrir fullorðna.

Afreksíþróttamenn endast þegar bezt lætur til þrítugs,
kroppurinn þeirra úr sér gengin af hnjaski og ofreynzlu,
og æstar bullur þamba bjór og öskra hásar slagorð einsog heilabúslausir
róbottar, vei vei veiiiiii, vei vei veiiiiii, vei vei veiiiiii.

Vei þeim.

Og sigurvegarar með kopp og dollu öskra og grenja af lukku.

Útgerðarmenn E-taflanna moka inn pening.

Jafnvel hægt að múta dómurunum.

Hægt að kaupa leikmann til að meiða annan til óbóta (til að losna við þann fyrir fullt og allt -- algjört ógeð).

Hagsmunafé heitir það í bókhaldi.

Ríkisstjórnir nota mógsefjunina til að draga athygli frá klúðurmálum sínum.
Það er þekkt brella að sprengja upp tvíburaturnana til að búa til harm-óvin þjóðar
til að draga athygli frá óheppilegum málum.

Verst þegar upp kemst um vísitrelluna, búið að pynta fanga til játningar, og
allt illvirkið fattaðist og fer í sögubækur sem slíkt.

Var ekki Sturlungaöldin okkar trúarbragðastríð?

Noregskonungskristni og Íslendingakristni að berjast um völd?

Rosalega geta menn alltaf látið æsa sig upp vegna merkimiða
sem menn kjósa að líma á sig, eða láta líma á sig.

Eða:

rosalega eru menn sniðugir að nota skoðanamerkimiða í stríðsrekstur.

Hver er í hvaða liði?

hinn er þá andstæðingur!! Hann er í hinu liðinu.

Enda sagt að keppniþróttir og landsleikir komi í stað alvörustríðs.

dhanu (38., 16.) धनु samstofna bugða bogi

það er stjörnumerki Freyju, Fólkvangur.

Og við erum fólkið á vanginum.

Hugsið um orðið maha-bhuta (26.) „höfuð-skepnur“,
hvernig þetta tjáir stórasmells afurð, afburðaskýrt,

skepna er eitthvað skapað.

Munnleg geymd talað orð söngur humm er djap जप jap japla.

Nöfn svo sem þjóð-rerir, hrærir og hristir upp í okkur (9., 34.).

Og Óð-hrærir reynir að fá okku til að hugsa djúpt og skilja.

Óðrerir og Þjóðrerir

Vonandi gengur þeim Hrærum betur við að hræra upp í fólki, eftir að Óðsmál in fornu hafa bent mönnum á að þeir eru alltaf að reyna að „vekja okkur upp af vökustiginu“, því sem hinn ósvinni maður kallar vöku.

Viðarr vikkar vyaakaran, eiginleikinn „útvíkkun vitsmuna“ er hér,

vitundarþroski er þessi gleikkun huga í Glæðheima vitundarinnar.

Við umbreytingu verður gleikkun víkkun framþróun, við þróumst.

Óðinn yodhin af yuddh (berjast)
og yat er af röt í (fara)

Huginn yogin Muninn munih योगिन् मुनिः

Síðhöttur siddhartha

edda veda

Gangleri gangalahari, alda þekkingar, vizku, úr fljótinu Ganga

Frigg priyaa prema, hin alumvefjandi gefandi endalausá ást

(ath: alls ekki eiginkona,
það er röng og hörmuleg innprentun
sem menn fá enn prófgráður útá í HÍ)

tívar deva

öndurgoð adhvan... --einu málin sanskrít og íslenzka--

Eir ila

dís dish

barátta Bharata

Auðhöttur, sá sem hefur hinn æðsta andlega auð að markmiði

artha अर्थ markmið verður -höttur

svona Hrói höttur líka

skoðum þá einnig Róbert, Hróðbjart, sem hefur fagran orðstír Edward, Auðvarð, sem gætir veraldlegra og andlegra auðæva, og gætum þess að veraldlegur auður og veraldlega björt frægð er ekki öll sagan.

Það er til svolítið dýpra sem ekki allir sjá.

Auður og björt frægð á við allt annað svið en það sem orðuveitingar, peningaverðlaun og myndir í blaði hampa.

Óðinn af yaa stofni
yaat <1> farandi sem ferðast (lat.vates)

brást/brá sér/bregðst/bregður sér í ormslíki,
fer inn í björgin, Hnitbjörgin,
ormagöngin (worm-holes)
til að vinna úr tívatúni handan tíma og rúms.

Gleymir sér þar í III nætur í faðmi þursameyjar framþróunar,

en ormagöngin (worm-holes) eru handan tíma og rúms,
í tímarúmkvoðunni Freyju,
svo þrjár nætur segja sossu ekkert ákveðið.

er Gangleri og mikill ferðalangur í goðsögnum
og í fólksflutningasögum.
Gotar og guð.
Og mikill friður fylgði (38.) á ferðum þeirra um lönd.

heyam dúhkhān anagatam हेयम् हेयं धुःखमनागतम्
forðist illt sem ókomið er (33., UrðurVerðandiSkuld)
gamlar slæmar gjörðir sem eru að koma í hausinn á okkur.

Hægt er, með yagdñjyu, að koma sér undan óæskilegri Skuldu
því Urður Verðandi Skuld eru í veröld, í mannlífi,
en yagdñjur úr eindinni,

Urður Verðandi Skuld lifa af för manns til Heljar, bíða hans,
(4., fræ minnis, 13., Helia)
lifa kannski líka handa Líf og Lífprasi eftir ragnarök,

en hægt er að vinna útfrá tívatúni þar sem UrðurVerðandiSkuld eru ekki.

edda vé ása (nafn sögupersónu í Óðsmálum inum fáðu) er búið til úr
veda vyasa वेदव्यस

Teitur, díídivi, bjartur, skínandi, skylt tær, týr, tír.

díídiví deva devataa दीदिवि देव देवता

swa-dha sjálfumsér-gefinn स्वध siður,

að hverfast innan sjálfs sín, finna þar fyrir sjálfan sig í óravídd gleikkandi
Glaðheima, sjálfur gefinn sjálfum sér

maharishi er titill महर्षि

vitringurinn mikli sem kennir, er kennari, um leið og hann er sjáandi.

Maharishi mahesh yogi er eðlisfræðingurinn sem dýpkaði allan skilning á
vísindum,
breytti efnis- og fyrirbærarannsóknunum í vitundarrannsóknir.

Maharishi sameinaði vísindi vedanna og vísindi nútímavísindamanna,
því hann kann gjörla skil á hvoru tveggja.

Gungnir (14.), fingerðasta sköpun, bylgjur er geir हेष हेस्वु hesja hesú
hví vopn?

því shakti er kraftur shaakti शाक्ति

hesha geir hinoti kasta,

Geirlöðnir er Óðinsnafn, löðnir Lóður laðar Gunnlöð
einhvers konar heimboð, löð,

Lóður er af vrítra वृत्र sem er mjög fornt guð

Gungnir, bylgjur, vopn vitundar. Hið fingerðasta í sköpun.

Sleipnir hestur fararskjóti, sterkur og fljótur, traustur, ratar.

Lesið um einherja, Bilskírni, Valhöll og 432.000,
540 gólf og dyr, útum hverjar einar koma 800 einherjar.

Hver fjór-yúga, chaturyuga (sat- treta- dvapara- kali- saman)
er 10x432.000, 4.32 milljón ár.

1000 yugur = 1 kalpa = 4.32 milljarðar ára, lengd þessa asks í tíma,
frá mjötvíði mærum til mjötuðar er ymur (hljóð gefur) hið aldna tré.

Askur Yggdrasils,
drösull, að vera sjáandi dris pasya
einnig hestur,
ashwatta, hið helga fikjutré,
er „ashwa stha” – „þar sem hestar standa” í skugga trésins.

kalpa (lýsingarorð) hægt að gera, álitlegur kostur, mögulegt,
guðlegt hugtak, regla, lögmálin í fullkominni reglu sinni.

Rán, rögn regin, rac रच् (frb ratsj)
regla sem ber að virða á undan öllum örðum reglum,
sérstök vistarvera, sjöt guðlegra.

kaliyúga er 432.000 ár, henni er að ljúka núna með brauki og bramli,
hún slettir til halanum þessa dagana,
maðurinn hefur líka strítt um of gegn náttúrulögmálunum, svo þanþoli
móður náttúru er ofboðið. (36.)
Satyúga er 4sinnnum lengri en kaliyúga,
er að hefjast núna með tærri birtu.

Syn (6.) synþ sannur satt

216 eru einherjar,
landið var 36 goðorð, hver goði tók með sér 2 menn til þings.
samtals 108,
108 sem er þvermál tungls og vegalend tungls frá jörðu,
þvermál sólar og vegalendg sólar frá jörðu;
kúlurnar 108 til að muna versin + gúrúbed sú 109. og þá snúið við.

Landinu var skipt í frjóðunga, þrjú þing í hverjum,
= 12 einsog stjörnumerkin,
í hverju einu sátu 36 dómendur; $36 \times 12 = 432$

savana
hú
hava
hodd hödd

Í 8., Gerður, 200% líf, gull Gymis og hodd goða.

húta हुत samstofna guð, segir Ram Swarup vinur minn
(The Word as Revelation, Names of Gods)
púróhitam, marglofaður, sá sem fórnin er færð,

en fórn er ekki gjöf/gjafir sem það að gefa eitthvert dótari,
ekki að við höfum fengið gjöf og séum að fórna henni,

heldur erum við þessi gjöf

og fórnunum okkur sjálfum,
ekki fórna sér með píslarvætti og hálfvitaskap á sviði Gunnanna þriggja,
nei nei
með því að nýsa+sk tubhyam eva samarpaye
sanskrit njósna níruúp ní ríshs (*neuks-) nakra (nykur; krókuðill)

tattvadñjan तत्त्वज्ञान isl: „því-kunnugr“ þekkja ginnungagap
tattva það sem er þekkingin mikla, og að við erum hún,
lífsþekkingin í ginnungagapi -- þekkingin er í vitund --
í vitund manna tærri og í eind
ekki heimspeki,
ekki hugmyndafræði,
ekki kenningar,
aðeins eigin reynsla.
Nútímavísindi og vedavísindi samanlögð.

Er vagn vaha वह sem flytur fórn (t.d. eldur, agni)

líkami manns er þessi vagn

fé pashú पशु húsdýr tjóðruð dýr fé rún Freys
Auðumbla kýr Freys í Álfheimum (stjörnumerki)

Vanir tívar guð rögn regin Rán æsir
höft og bönd sútra (að sauma; þráður)

Súúríya सूर्य (kk) sól (sem goðvera)

súra सूर verður Þór

gnaa ग्ना guðleg kvenvera, eiginkona, Gná
ghana þrýstin þrungin sendimær Friggjar
dís दिश dís færa fram langa til að sýna

daivi shakti daiva shakti दैवि शक्ति दैव शक्ति

guðleg áhrif óendanlegs skipulagsafls náttúrulögmálanna
tívakraftur ámattkir guðlegir Iðavellir

C.A.Holmbo segir að áherzluforskeytið tý (svo sem í tý-vaskur, tý-
hraustur) sé beint úr sanskrít, atí-

ati- अति- þýði einmitt ofur, yfir, og verði að forskeytinu tý- í íslenzku.

स्वस्थ्य sva-sthya. heilza er heill, heild, ekki brotkennt

-- sva í sjálfum sér, sthya standandi, verandi.
og hvað er sjálfur??

सह नावतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि नावधीतमस्तु। मा विद्विषावहै॥

saman verum saman borðum verum kraftmikil starfandi saman
geislum af sannleika, ljósi lífsins,
aldrei hallmæla, aldrei hampa neikvæðni.

Ég skal segja ykkur:

Sá sem tekur þátt í neikvæðni, hallmælir, baknagar, tekur á sig syndir
manna sem hann rægir.

(33., býr sér til slæma Skuldu annars manns. Lifir paradharma.)

Sá sem nýtur annars manns syndar, tekur þátt í synd þess manns
(t.d. drápi dýrs sem etið er), tekur á sig syndina með átinu.

Jón úr Vör: ég skaut ekki en ég át, ég át fegurð fjallanna.

manúsya lóka मनुष्यलोक er mannheimar.

Skyldi Loki vera þarna kominn? Hann er jú alls konar mannleg vitleysa
og tilraunastarfsemi, og svo það að redda sér fyrir horn útúr vitleysunni
eftirá, svona vitur eftirá einsog allir venjulega vitlausir menn.

Útbreiddur áróður, í landvinningaskyni, er, að við höfum ekki átt letur fyrir en latínuletrinu var þröngvað uppá okkur. Rúnir voru eyðilagðar, nema hvað erfitt var að brenna steina, og ekki náðist í allar rúmfallir. Hvernig varðveittust kvæðin?

Voru þau í munnlegri geymd árið 1200 Rómardagatal,???

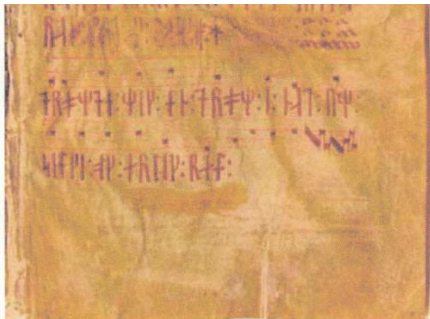
eða oru þau etv. rituð á rúnaletri,

turnað yfir á latínuletur eða gotneska letrið,

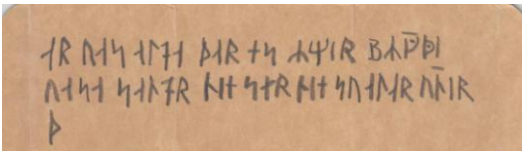
innihaldið notað og aðlagað(!) „prímkrístnað”(!!) segir Helgi Hálfðánarson), en djöflahrafnasparkið brennt?

Sagt svo að það hafi alls ekki verið til!

Norrænir menn hafi ekki kunnað að lesa og skrifa fyrir en latínuletrið „barst”, réttara sagt: var þröngvað uppá okkur með ofbeldi og morðhótunum.

norrænir menn rituðu jafnvel nótur

ár vas alda þar es ymir byggði,

vasa sandr né sær né svalar unnir; þ -- sem er skammstöfun á stefinu í þessu forna kvæði sem Helgi Hálfðánarson finnur í upprunalegri mynd í Maddömunni með kýrhausinn Ásaspá Mímisspá Járnvíðja sem hann nefnir svo, og sleppir úr kristnum síðaritímaviðbótum.

Rúnasteinar finnast enn undir kyrkjum, og svo illa vill til að fréttamenn eru ekki látnir komast í fundinn, heldur mokað yfir sem snarast. En það kvisast nú samt út.

Endurtekið:

Við skulum athuga aftur að priiyaa, prema, þýðir ekki eiginkona. ekki er vit að vitna í anglósaxneska miðaldaréttrúnaðrarkarlrembu til skýringar á norrænum gyðjum. Ekki háskóla samandi að hampa bulli. Það skal einnig tekið fram aftur, nú í sambandi við ritgerðina sem við höfum hér í huga, að norrænir menn áttu letur þegar latínuletrinu var troðið upp á okkur með vopnvaldi og eyðileggingu.

Til eru menn sem sjá gyðjur sem einkaeign karls/karlguðs, sumir menn (feðraveldis-) telja nefnilega konur einkaeignir karla. Kemur úr hörðustu átt að íslenzkar konur hafi svona skoðun, við skulum ekki lepja upp svona þröngsýni. Þótt einhver kona fái HÍ-prófgráðu útá slíkt.

En það er nú svo margt undarlegt þarna í HÍ, tekið embættispróf í mannfyrirlitningu, segja Guð-fræðingar, sem segjast læra þar kvenfyrirlitningu, sem kemur með Guðveldistrúarbrögðum sem háskólafag(!).

Norrænar gyðjur passa ekki inni svona. Gyðjan mikla var mikið vandmál feðraveldistímans, Þess vegna var hin hlýðna María búin til, líklega af Lúkasi, líklega anno circa 200 Rómardagatals, ef ég man rétt.

-Freyja er það !
sagði íslenzki sjóarinn þegar hann kveikti á kerti við fótiskör Maríu í kyrkju í Suður-Evrópu -Sama er mér hvað þeir kalla hana.

Paraprakrítí er æðri náttúra, gyðjan mikla innan hins óskapaða.

Þegar heimsvitundin hækkar skilja menn að málið sem paraprakrítí talar, er kyrrðin mikla, purusha, að tala til okkar.

Frá paraprakrítí, gyðjunni miklu innan hins óskapaða, koma svör til okkar við óskum okkar og löngunum. (18., 20.)

Við sóumst til fullkominnar kyrrðar því aðeins úr tærri vitund eru langanir kraftmiklar og týréttar.

Þúrusha er orkuhlaðin kyrrð.

Við skulum vinna vel að að finna kyrrð þúrusha og efla hana í þjóðfélaginu okkar, í þjóðarvitundinni. Hver og einn ætti að gera það. Tæknin og vísindin eru fyrir hendi hér og nú.

Gyðjan mikla er náttúran í heild, eind,
óskipt uppí alla þá skapaða hluti sem við þekkjum vel sem prakrití.
Það er á sviði eindarinnar sem við vinnum bezt.

1. mandala rík vedu samsvarar máli paraprakrití
9. mandalan purúsha, alheims kyrrð,
mandölur 2 - 9 svo jörð vatni eldi lofti rúmi huga vitsmunum mig-geri
príthivi (bhúmi)
djala (anal)
agni (tedjas)
vayú
akash (kham)
manas
búddhí
ahamkar

ek, ahamkar, er hvísl, einstaklingur verður til,
ég geri mig, ákveð að fæðast sem einstaklingur
það er við getnað sem sú ósk og löngum verður að veruleika.
Gyðja sköpunar talar þannig til okkar mannanna.
9. mandala er nákvæmlega um öll stig fóstursins
les: Tony Nader MD PhD, Nader raam maharadja adhíradja;
Human Physiologi, Expression of Ved and Vedic Literature
ISBN 81 7523 017 7

Áttföld náttúrua purusha er höfuðskepnur + hugur svinnur ek
Það er móðir náttúrar, sú hin sjáanlega og hin fingerða,
og við erum þessi áttfaldi svinnur, auk þess sem við erum hinn guðlegi íbúi í
þessum skapaða kroppi.

भूमिरापो ऽनलो वायुः खं मनो भुद्धिरेव च अहंकार इतीं मे भिन्ना प्रकृतिर्अष्टधा

bhúúmiraapó 'nalo (analo) vaayúh jörð vatn eldur loft
kham mano búddhír eva ca rúm hugur vitsmunir(/greind) einnig
ahamkaara ítíam me ek (að búa sig til sem einstakling) þessi eru minnar
bhinna prakritir asthadhaa uppskiptu náttúru 8 svið

vanir vanadís
vantrí, sá sem nýtur, njótandinn, eigandi, sá sem á,
vanin biður um, æskir, langar
vaniín tré, skógur

etv. eru vanir hljóð, bylgjur, gungnir,
hljóð á fingerðum sviðum, ved vani.

Aðeins menn á æðri vitundarstigum skilja í raun guðanöfn;

Guðin eru e.k. sannleikur innan okkar, segir Ram Swarup vinur minn.
kim yat tat sat chit ananda

goþrún/guðrún देवगुह्य hvíslað leyndarmál guðanna deva(/tíva) guhya
gúhýa

Geri, hinn gráðugi gleypir, nafnið af गर gara

orðið forn er úr púrañ पुरण

siður er úr swa-dha (gefinn sjálfum sér) स्वध

eða úr siddhi fullkominn eða súddha सिद्धि सुद्ध

sem er góður drykkur guðamjöður, eða hreinsandi;
sinni Sólar, Máni, ódáinsgeislandi, geislar Mána eru guðaveigar,

súdhaañshú सुधाणशु

sóma सोम

naakra nykur नक्र (krókuðill) og njösn hnýsast af sama stofni
bhur, bhuu bhurbhuva hugarfóstur Brahman, veröld.

(25., 1.)

vadrja (þrumufleygur Indra) segir Holmboe að þýði einnig demantur
mulin bein,

allskonar heillamerki finnast í gömlum gröfum um allan heim.
elding/þrumufleygur Indra, hamar Þórs,
swastika

ashman अश्मन् <1> æting étandi, <2> hamar í merkingunni

hamraveggur klettur steinn steinhamar ský dýrmætur steinn
himinfestingin

yó djaagaara tam ritshja kaamayante यो जागार तमृचः कामयन्ते।

orðrétt þýðing: þann [sem er] vakandi hann(þf) hljóð/vers vedanna
finna/aðhyllast

hljóð vedanna, hvatar úr ginnungagapi, úr tívatúni, Iðavöllum,
hvatar úr tærri vizkunni,

ná til þess manns, ná athygli þess manns, sem er vakandi.....

.....og þá vakandi í merkingunni að hafa vaknað uppúr því myrkri sem hinn gruggugi maður kallar vöku, en er eitt af þrem vitundarstigunum sem við þurfum að hreinsa rækilega

„vakandi“ er ekki hér eitt af þrem vitundarstigunum djúpsvefni draumsvefni vöku, heldur er hér maður sem hefur vaknað upp frá svoleiði vöku, orðinn altær.
katha upanishad (upa ni-shad, setjast niður við fætur hins uppljómaða kennara)
uttisthata djaagrata standið upp, vaknið
(vaknið upp úr vökuástandinu ykkar, sem er aðeins eitt af þrem lægstu vitundarstigunum,
en vitundarstig manna eru 7, svo betur má ef duga skal.

Vitund kemur ekki til manns,
en maður er vitund og
maðurinn sækir heim allan hennar kraft.

Tívar og guðin sem bjóðum/bjööðum upp lyftu/yppðu eru ekki karlar og legátar einsog spámenn og lifandi kumpánar í sögum, heldur kraftar, hvatar, úr hverasvæði ginnungagaps
(svo notað sé líkingamál sem Íslendingar skilja og sjá fyrir sér).

Ægir er ekki bláa hafið okkar,
himnar eru ekki blái himinninn okkar,
Glaðheimar eru ekki einhver staður sem við brokkum á Sleipni okkar til,
Huginn og Muninn eru ekki hrafnar,
og hverasvæðið er ekki hverasvæði í ginnungagapi.

TM, Transcendental Meditaion, er tækni, tækni og vísindi í senn, tilheyrir dhyaana, sem er svið gjörða, leiðir til samadhi, sem er kyrrð, þaðan aftur í dhyaana, eitthvað að gerast, gjörðir, framkvæmdir, valkyrja framin með tilætluðum árangri: fullkomið hugsunarleysi,

þetta er: ég gefinn sjálfum mér, gefinn Óðni,
að hnýsa niður
og þannig
losa um streitu
sem ertir Sleipni,
sem svo ertir heilann,
og þar með: falla aftur þaðan,

hnýsa svo niður á ný, auðveldlega og náttúrulega með fullkominni tækni.

Eðli hugans er að sækja heim -- heim í upprunann,
háþróaður Sleipnir mannsins er fararskjóti, heimfús mjök,

í Glaðheimum er hið víðasta og kyrrasta ásikomulag mannlegrar
meðvitundar.

Ekkert er eðlilegra og manninum eiginlegra.

Aðeins sammannlegt.

Bezti vinur hvers manns er tæknin TM.

Yogaflug, sem þekkt er um víða veröld frá því í gamla gamla daga
til okkar tíma,
er gott til að samræma og gefa orkuhlaðna kyrrð,
enda hinir tærustu sem ná þessu
og aðrir sem stunda það til að verða tærari og tærari.

TM-sidhi® og yógaflugsútrur.

Þegar heimsvitundin hækkar fljúga fleiri og fleiri.

TM er gott til að þrifa gamla streitu
til þess að geta betur haldið áfram í lífinu.

Þegar drulluskánin er mikil
verður allt slepjulegt.

Bað er ekki tengt neinum einstökum menningarmerkimiðum,
að þrifa húsið er ekki lífsskoðanamerkimiði,
að neyta góðrar fæðu er skilningur allra lífvera (ætti að vera amk.),
að þekkja sjálfan sig er allra manna bezti siður.

tarati shókam aatmavit úr chhandogya upanishad तरति शोकमात्मवित्
svífur yfir allt leiðinlegt og allt veraldarvesen sá sem þekkir svinn.

pratyavaayo na vidyate प्रत्यवायो न विद्यते Bhagavadgíta II40

engin hamli finnst á leiðinni innávið, engin fyrirstaða, engin ljón,
Sleipnir rennur vakur og viljugur; Sleppur sleipur í gegnum þetta ekkert

svalpam apyasya dharmasya traayate mahato bhayaat
smávegis af þessu Þundarflæði bægir miklum ótta frá

dvityat eva bhayam bhavati
tvíveðrugur, tvíeðli, býður alltaf uppá ótta

akshaya trítíyaa अक्षय त्रितिया

a (ekki) kshaya (forgengilegt) eitthvað sem blívur,
dagur sem gott er að byrja á nýjum verkum á,
heillavænlegur, því sólkerfið er í samræmi þá daga.

*orðið trúarbrögð, religion, er ekki til í sanskrít, né heldur í fornislensku;
religare þýðir að binda við, re (back) - ligare (festa),
ætti þá að þýða: tengsl manns og guðs/guða, það að maðurinn er
tívasjöt, samsvið allra náttúrulegumálanna,
en er misnotað í að tengja sauðina við stofnunina órjúfanlegum böndum;*

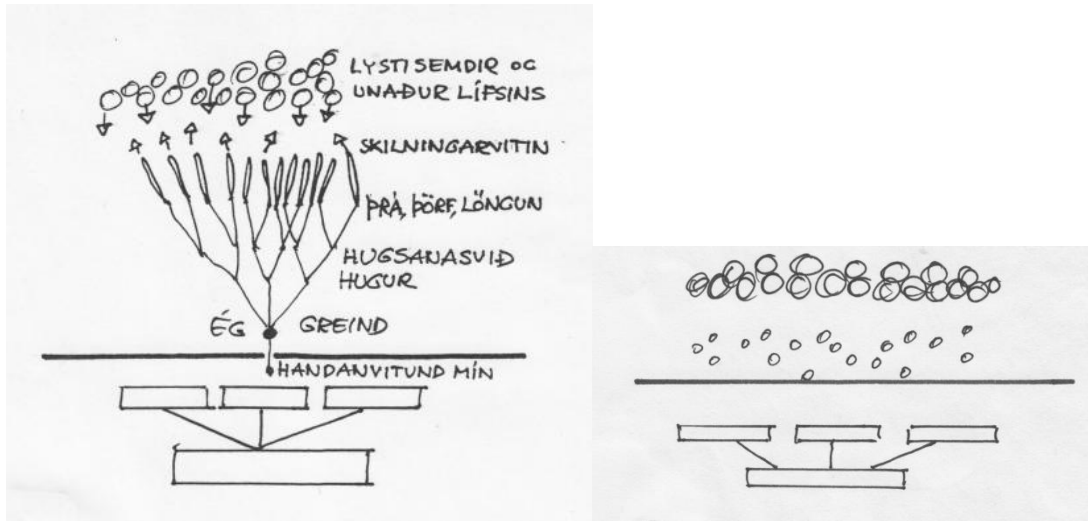
*talið er að þeir, sem lifa þessa ævi á lágum vitundarstigum, séu auðtrúa,
skorti djúpan skilning þann sem þeir uppljómuðu hafa öðlast;
ekki sízt þeim, sem gróf stig mannlífs lifa, er þörf á að hnýsast niður
og ausa sig hvítaauri og öðlast skáldamjöd og fimbulrúnir
með æðri tilveruskilningi*

Orðið trúarbrögð er nýyrði hjá okkur
það finnst ekki í sanskrít, ekki í norrænu.

Þetta sem nú er kallað trúarbrögð kom með Guðveldum.
Trúr og tryggur, á traustum grunni, ní-stha, er betri merking, í trú,

belief er einnig frekar ást, beloved,
belefan, gelefan, ekki kredda og trúgirnir,
ekki blind skoðun annarra sem lapin er upp.
Ekki svo galin hugmynd að nota re-ligare í að tengja sauðina við
stofnunina órjúfanlegum böndum, enda er hernaðarbrellusnilld
Rómverja engin takmörk sett.

Athugið að trú er alveraldlegt fyrirbæri, háð öllum brestum hins
veraldlega,
er svo innarlega að við sjáum ekki hve mikil gildra hún getur orðið,
er svo lífseig að hún lifir trúandann (sumir deyja fyrir blinda trú sína)

Við gerum ekki alltaf greinamun á hugsun og ginnungagapi,
við erum ekki hugsun,
við erum ginnungagap,
en hún versla er varhugaverð vegna þess að við sjáum hana
sem allt og sumt sem er.

um misnotkun hugtaka

Að kalla Guðveldi „nýja sið“ var auðvitað hernaðarbrella.
Þessu er ekki lengur haldið fram,
en sagt er að innflutta menningin sé nú samtvinnuð okkar upprunalegu.

Hér, í Óðsmálum, er verið að skilgreina „okkar upprunalegu“ menningu
-- sem þetta eitthvað hefur samtvinnað.

Óðsmál in fornu, Óðsmál in fáðu (VHS DVD), Óðsmál (bók, 1996)
skilgreina okkar fornu menningu og ægidjúp hennar.

Rétt einsog fyrsta boðorð Mósesar fullyrðir að til séu önnur guð, aðrir guðir,
þannig er fullyrt að aðflutta menningin sé einhvern veginn á okkar
upprunalegu.

Orðið trúarbrögð er nýyrði sem þjónar tilgangi þeim að setja sið og Guðveldi í
sambærilega flokkun,
en það er ekki hægt frekar en að setja blóm og hús í sambærilega flokkun
nema sem fyrirbæri í skapaðri veröld ásamt milljónum annarra fyrirbæra.

Frumstæð trúarbrögð og þróuð trúarbrögð eru hugtök
sem þjóna heimsyfirráðabrölti Guðveldis.

Guðveldi er ekki siður heldur yfirráðataeki, kerfi sem er ekki náttúrulegt,
heldur manngert.

Forni siður er ekki kerfi, ekki Guðveldi,

heldur kjarninn í einstaklingsþróuninni,
guðspeki, þeosófia, skilningur, þekking, sem hver og einn nýtir á sinn hátt.

Guðveldin sáu mikla ógn í helgi forna siðar.

Jafnvel nú vara þau við jóga-æfingum, því þar gæti leynzt óvinur í öllu sem heitir austræn menning, nýjaldar-eitthvað hættulegt en lítilsigt, e.k. Trójuhestsdæmi.

Þetta er hins vegar á undanhaldi, enda er slíkt ótti og þröngsýni, því þegar betur er að gáð er grunnurinn undir Guðveldin öll um þessa vitund, alheims- og einstaklingsvitund, sem er eitt -- og þrífst bezt án kerfa og kennisetninga, sem eru stjórnunartæki -- alveraldlegt og stórhættulegt heiminum á stundum.

Yoga er eitt af 40 eiginleikum náttúrulögmálanna, eitt af 40 sviðum vedanna, Þar eð hvert og eitt „system“ er svo fullkomið í sjálfu sér, en yoga er eitt af fleiri innan annars, eiga menn það til að rýna í eitthvert eitt og gleyma hinu.

Yoga finnst sem eiginleiki í mannsheilanum.
Tony Nader konungur MD PhD prófessor í læknisfræði.

rik ved er samhita
sama yadjúr atharva eru rishi devata cchandás, einnig vedur -- þessar fyrstu fjórar eru vedur --

bókmenntir vedanna eru svo 36 -- einnig eiginleikar hver um sig,

en orðið jóga eða yoga er notað svo mikið í nútímamáli yfir hitt og þetta, yfir asana teygjur hugarkyrrðaraðferðir og ótal margt annað sem er í tízku og kallast nýjaldar.....(eitthvað), austræn speki ofl.

svo mikið í tízku að einhver Guðveldamaður sér þar óvininn sjálfan læðast inn í sálir sauðanna sinna.

Varaði menn við lymskulegu jóga, sem væri dulbúin trúarbrögð að grafa undan trúnni einu réttu.

Sá sem lifir eingöngu í veröld er ætíð auðveld bráð óttans, í eindinni er óttinn ekki til,

hér í verslu er ótti við eitthvað -- sem kannski....., og
ótti um eitthvað -- sem kannski.....
en við segjumst ekkert óttast,
og þeir sem vita að óttinn er til hér í veröld, segja,
óttist ekki því ég er með yður allt til endiloka veraldar.

allt finnst meira og minna alls staðar:

Vitringarnir þrír í jólafabúlunni eru samt svona nýaldar.....(eitthvað)
vitringar frá austurlöndum sem vissu allt,
og stjörnuspáin þeirra.
Þetta er allt svo líkt.
Þetta er bara svona hvað undan örðu einsog fólk í afskekktum samgangna-
lausum sveitum í gamla daga.
Einhver sagði um trúarbrögð: sami rassinn undir þessu öllu saman,
og svo nennti hann ekki að hugsa meir um það.

Yoga er alls ekki trúarbrögð,

en
finna má þessa sameiningu einstaklingsvitundar og alheimsvitundar í alls
konar trúarbrögðum og siðum,
einnig hjá merkimiðalausum fólki,
meðal vísindamanna sem trúna eða trúna engu, trúna ekki á neitt,
trúna á mátt sinn og megin,
og sumir þeirra stunda vísindi vitundar.

www.gusp.org global union of scientists heimssamtök vísindamanna

Sumir menn, og jafnvel sumir vísindamenn, eru með merkimiða:
trúlaus,
efasemdarmaður,
og eitthvað af öllu hinu -- hinum merkimiðunum.
Samt skilja þeir vitundarvísindi og rannsókn innan vitundar.
Þeir finna grunninn undir öllu sem er.

Það er vegna þess að þetta er ekki nein trúarbrögð né heldur trúleysi.

Miklu eldra en svoleiðis mannauppfinningar.
Og dýpra en það sem orðið er að yfirborðskefiskákni, sem lendir í
þrætum.

Yoga yog योग योग er sameining
í dýpsta skilningi sameining einstaklingvitundar og alheimsvitundar,

og ætti hverjum manni að vera ljúfa skyldan,
algjörlega án tillits til merkimiða sem hann klínir á sig (og aðra).

Segja má með sanni að vedavísindin og vedaþekkingin sé grunnurinn
undir öllu í henni verslu
þar með trúarbrögðum og siðum,
og etv þess vegna verða trúarbragðamenn hræddir og halda að yóga ógni
þeirri stofnun sem þeir fá kaupið sitt frá
(/eða í sumum tilfellum: ríkinu sem rekur hana og borgar þeim fyrir
sértrú þeirra).

Hugtök hafa fengið yfirborðsmerkingu,
skilningurinn glataður,
svo sem
frelsaður,
hefi fundið sannleikann,
fengið vitrun,
moksha,
ahimsa,
og margir vissir um að þeir skilji hugtök í hinni einu sönnu merkingu þeirra.

Þegar útskýra þarf ginnungagap
verða vandamálin,
því menntun hefur ekki verið nema á sviði hins skapaða.

yastanna veda -- yas tad na veda --
sá sem ekki skilur grunnsvið alls, hann veit ekki hvað verið er að tala um

það svið sem allir tívar dvelja í, sjálf tilveran, raunveran,
það svið tilverunnar yasimn devaa adhivishve nisheduh

en: ti idat vidhuh sá sem það svið þekkir af eigin reynzlu
hann finnur grunn sinn í tilverunni.

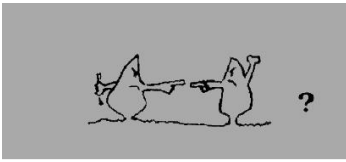
Við þurfum að endurskoða alla þessa umræðu um nýaldar-eitthvað,
því menn eru, rökhugsunarlega séð, að tala „í austur og vestur“.

Biskupinn talar sem nýaldarsinni 2008 og bendir mönnum á að lifa
augnablikið, þetta eilífa nú, í efnahagskreppunni þeirra.

Góð markaðssetning. Hann er alveg afslappaður í kreppunni meðan embættismenn í trúarbragðageiranum eru ekki lagðir niður og felldir útaf fjárlögum.

Vitið þið hvað:

Ótti gerir menn þröngsýna og skammsýna,
uppstökka og auðveldlega rökþrota
eða rammvillta í orðabykkni,
og þá er fjandinn laus í samræðum og rökhyggjutilraunum.

Menn hafa gleymt að þeir eru ginnungagap

svona er að dansa við dætur Ægis eingöngu.

En þær eru úr Ægi, eru Ægir, og Rán er þeirra móðir,
svo við getum haft undirtökin með því að vinna út frá Ægi
og skilja reglu Ránar.

Ef Guð er almáttugur,
getur hann þá skapað svo stóran stein að hann sjálfur getir ekki lyft honum?
(Tímafrek umræða kyrkjupings hér á öldum áður).

Ýtti Guð snjóflóðinu í Súðavík af stað eða ýtti hann því ekki af stað?
(Íslenzkir biskupar ósammála, báðir á ofurlaunum frá skattborgurum.)

Einnig tala menn í „norður og suður”,
ef við teljum Guðveldin upprunnin og komin sunnan úr eyðimörkum
en Evrópu og forna siði Evrópu vera norður-álfu, í norðurálfu.

Hitinn úr Müspellsheimi og hríminn úr Niflheimi lentu í árekstri
með þeim afleiðingum að úr varð stóri smellur, big bang.
(26., höfuðskepnur verða til.)

hagall hagl jökull khadjala खजल खज़ल khadñjala daggardropar þoka regn

खं kha/kham tóm/rúm/himinn जल djala vatn

Guðveldin að sunnan (Rómverjar í innrásar- og yferráðahug) og guðspekin í norðri (sem vildi fá að vera í friði) lentu í árekstri með þeim afleiðingum að úr varð rökleysiþræta og blóðsúthellingar.

Kallað „Clash of Civilations”, en er trúarbragðayfirgangsstrið. Verið að valta yfir forna siði, sem vilja fá að vera í friði.

Til guðspeki teljast Búddhasiður, Hindúasiður og fleiri fornir Asíusiðir. Þeir eiga grunn sinn í vitundarvísindum vedanna. Ennfremur finnst ginnungagap í siðum um allan heim.

Margt í Guðveldanna bókum er úr hinu sama. Það sjáum við. Grunnurinn er einn og hinn sami:

lifið ljós Guðs með því að sóast í Glaðheima vitundar.

Mörgu hefur verið stolið úr siðum til að nota í Guðveldi sem hafa hernaðarlegan tilgang. Þá líta Guðveldin út fyrir að vera um andlegheit,

fólkið sér hugtök sem vísa í andlegheit. Ef við losum okkur við heimsyferráðastefnuna og skiljum guðspekina eina eftir, verða stofnanirnar bara í nokkuð góðum málum.

Heimurinn er að breytast.

En ef hráu kartöflunni er áfram bætt í, helvíti fyrir óhlýðna til að kúga fólk til hlýðni, hræða, hóta, plata, því annars gerir fólkíð einsog þess eigin samvizka býður og það sé álítið er vo vo slæmt, þá eru Guðveldin enn á villigötum einsog heimsku mömmurnar.

Enginn grundvöllur er fyrir umræðum þegar hugtök og orð þýða sitt hvað í munni og huga þeirra sem rökræða.

Ekki er grundvöllur fyrir umræður þegar menn hrökkva alltaf í dogma.

Ef hinn heitttrúaði notar orð í Guðveldamerkingu,
en andlega sinnaður guðspekingur sama orð í sinni /allt annarri merkingu,
þá verður enginn grundvöllur rökræðna.

Það þarf að skilgreina hugtök, t.d. Guð, áður en lagt er í rökræður.

Við sjáum sólina koma upp og setjast,
en vitum að möndull jarðar snýst og yfirborð jarðar því á fleygiferð,
við snúumst í kringum sólina víst líka.
Mandala.
Möndull og Mundilfari voru hugtök heiðingja fyrir þúsundum ára.

Sólin kemur upp, segir einn,
yfirborð jarðar er á fleygiferð í austur, segir annar,
breytir það engu um sólkerfið okkar,
og einn og annar eru sammála um dagrenning.

Það er endalaust hægt að lenda í tilgangslausum rökræðum

Ef Guðveldissinnar telja alla forna siði og siðanna djúpu guðspeki vera slæma keppinauta sína, -- og berjast einnig hver við annan !!! --
hafa allir misst sjónar á þessum blessuðum margumrædda Guði nema sem merkimiða á skoðanakerfi.

Í öllum mögulegum siðum um víða veröld er ginnungagap.

Það heitir ýmsum nöfnum.

ekam sad vípra bahudha vadanti
einn er sannleikurinn, mörgum nöfnum nefna hinir vitru hann.

Ekkert kemur útúr því að skoða orðið trúarbrögð, religion,
þegar menn eru eingöngu að nota það í rökleysiþrætu,

meðan tilgangurinn með orðinu er heimsyferráð,
ekki skilningur á tilverunni.

Hugtaki er gefið nafn og það látið ná yfir hugtak sem ekki er til.
Markaðssetning gengur útá svoleiðis auglýsingaslagorð.

Það þarf oft að búa til gerviþarfir í markaðssetningargeiranum.

Trúarbrögð Guðveldi finnast ekki í fornum siðum.

Einhver bjó til þetta „árekstrar menningarheima“ (clash of civilizations) yfir yfirgang, heimsveldisdrauma og menningaeyðileggingu Guðveldanna,

en engin árekstur er ef hver og einn heldur sig einfaldlega heima og unír við sitt,
eða ferðast í friði til að sækja heim framandi menningarheima.

Menn eru háþróaðar lífverur,
mannsævi er til að þróast á
mannslíkami er tæki til að þróast í til fullkomnunar.

Svo, til að fá tilfinningu fyrir sanskrít og íslenzku, rennið í gegnum þetta sem hér fer á eftir,

flettið bara upp sanskrít orðunumm til að skilja merkingu þeirra (brosa)

og þið verðið alveg undrandi!!! á merkingunni hvernig hún samsvarar.

Góð orðabók er eftir sir M. Monier Willams, á annað þúsund bls. með smáu lettri.

Paníní var mikill málfræðingur.

Taldar eru 2000 rætur eða orðstofnar í sanskrít.

Paníní gerði lista með 2343 rótum, sumar voru ekki með á þessum lista.

Sanskrít er með endemum ríkt mál og fagurt,

500.000 orð er þarna að finna,

til er skrá yfir 1750 mismunandi rætur með 2490 mismunandi merkingu.

málið hefur verið lifandi í árþúsundir,

en um 500 rætur eru í notkun nú á dögum, og ótal orð af hverri einni þeirra.

sañj sajj (frb sañdj sadjdj) sac (frb sahtcsh) सञ्ज सज् सच er íslenzka orðið hang

(hanga, hika) veit ek að ek hékk

-- kynnast, þekkja, njóta, vera eign e-s, vera gefinn e-ju, halda sig við,

stunda, setja sig í samband við, tilheyra,
(hékk í þátið í Hávamálum, sagt frá eftirá, engin hugsun í þessu „hangi”)

samga संग (samgangur)

निर्वाण nírvana að blása á tíruna
(sem er hér að hætta að hugsa; þýðir margt annað)

बुद्ध búddha wotan ódin Óðinn

आत्मवन्त aatmavantam sjálfur eign síns sjálfs

þyrja af túúr तूर flýta sér

ध्रुक og ध्रुव dhruk og dhruva verður draugur (23.)

dhúira týrr धीर

निश् निशचर nisse, sá sem þvælist um á nóttunni nish nisha-tsjava (23.)

bhraash भ्राश् brísing, skína

val वल् verður fela, úlpa, val वल् nálgast, koma aftur, vera hulið, snú aftur
heim

hugsið ykkur Valföður hulinn úlpu á ferðalögum utan Valhallar sinnar

(sumir segja að Robin Hood, Hróðbjartur höttur (artha अर्थ) í skóginum sé heiðnin; en því miður voru nunnurnar í klaustrinu, sem hann leitaði særður athvarfs í, beðnar um að taka honum blóð til lækninga en svo mikið að Robin Hood lognaðist endanlega útaf hjá þeim systrunum -- sem hann treysti.)

húl हुल hylja, úlpa

kúúp कूप kápa

valr velaa वेला snöggur dauðdagi

valaya armband vulva úfliðr वलय

vaha vah वह वह् verður ísl.: vagn vegur

þýðir: bera, flytja, koma með, færa (t.d.fórna), ofl.

vridha veda वृद्ध वेद edda öld alldr

vela वेल valr

vayuna vesh वयुन वेश vé, vayana (temple) वयन

úr úri úru úruxi उरु (sbr rúnina)

bhúúrdnjdnja भूईईई björk

vara वर særr varuna वयुन ver

vapus vapús víf; ve vi वे वी faðma umvefja, विव्ह giftast, taka sér fyrir maka

raahú (24) dreki राहु

radñj raadñjan og ríkatha राज्ञ् राज्ञन् रिकथ regin

ratha reið röðull रथ

mahas miti महस् मिति meiðmar (36)

máni mál mund maas maasa maa मा

mennt mantri मन्तृ

yódha yaaddha yatha goti guð योध याद्ध यथ

guð gunn yúdh युध्

maana maanas (hugur) muna, meina, maður, maanava मान मानव

vi-manas víma विमनस्

vakra वक्र verður: bagall, haukur, vík (bogið, bugða)

lúth लुठ् blóta (ofl) þýðir: hljóma, óma, hreyfa við, örva, velta (o.m.fl.)

lúbh Lofn लुभ्

Mardöll mríd मृड्

vlíí fljóð व्ली

shaatrú shaatrava hata शान्त्रु शान्त्रव (a-shatrú óvinalaus)

shapta शाप्त höft

shama hamingja

mjöður madhu madhura

भा भानु bhaa bhaanu Bragi

shaala शाल hól, skállid og chandas (véi) chandííga छन्दस् छन्दीग skállid

sbr rishi devata cchjandas (frb tsjandas) óðinn vili véi (3, þríeindir)

tsjapa (chjapa) छप skapa

shava savara shaagara seva saara sjár sær safi

Sarama garmur सरम

sannur sat सत्

sraddha श्रद्ध् (trú) kreda og shridh श्रद्ध् góður guð sauður

shra श्र herra Hlín hlýða hreifur

shrú श्रु heyra, hrópa (Hróptur)

híma (snjór) हिम himinn (himalaya, þar sem snjór er) sbr Himinbjörg

vííhaara vedi vihaa वि वीहार वेदि विहा himinn/paradís ve वे vernda

hríd hjarta ह्रिद्, ह्रि hrí fría, rífa omfl.

hris ह्रिष् frjósa, omfl, t.d. skratti

hamsa हंस svanur (hamur, þ.Hemd) gás ; garga गर्ग grágás kamsha कंश

spasha svaks स्पश स्वक्ष spá spakur

skállda úr skhala og cchandah

svan saungur स्वन्

karl (11) kaara कार (kar=ger, gera) verkamaður, vinnuhjú

aryya अर्य्य (aríá?) jarl (11) og yatr यत्

príí priya प्र प्रिय friðill kær प्रेम prema kærleikur

príí lof og prís (blessa), signa चिन्ह (framb.tsjinha)

aasíurgeya आशीर्गेय geyja (þt.gó) söngur með blessun, benediksjón

aashís आशिस er ósk eða bæn, aashaa आशिस ósk löngun

cetas (tsjetas) cetana (tsjetana) geð चेतस् vitundarstig

shuka hugða, úshíí ósk löngun उशी शूक

regin skína raadñjan radñj राझन् रझ्

kroppur af klrip (30) krip (lat facere) gera, ahamkara (gera sig einstakling)

drottinn (auka við, efla, afl) drih दृह्

þund (brynja) hylja pud पुद्, Þundur dhnú dhn dandaara धू धू दन्दार

túnda तुण्ड boginn, dhanúú तुण्ड bogi

yashas किरण kírnir glittir skín kírana (ljósgeisli) yashas geisli (ath Skírni 8)

yat yuvan ídull idia (iðja) Iðunn? यत् युवन् vinna efla varðveita

dñjala gal (gala galdur?) झआल झा kná, kenna

ljóð þjóð dñjati ज्ञाति dñjav ज्ञाव lifa djúr dýr dñjívana

khardñja खज्ञा dýrðka hörðgar (húsguð) khardñj dýrðka „höft“

sid seiða षिद्

(13) hagall khadñjala खज्ञल khadñjala hagl खज्ञल

Hel (13) hel kvölld kaara कार

yaatu यातु jötunn

वद् विद् vad kveða vid sviðr

bhas fastr (eldr)

vrit वृत् gervi (hulið, falið)

nish णिश hnýsa (í djúpa hugsun) nýsta ek niður

njósna nhýsa nish निश्

dharma þarfi धर्म

yóga योग gægur af yúddh युद्ध guð, gunnur

भग bhaga hagur

(meðal (af rót jñríf ज्ञ्)) dñjari Eir ज्ञारी

bali (kraftur, styrkur (lat valere, e valor) बलि blóta

दल dala dallr deila dálkur, Heimdallur verdens deler

tamas dhúúma तमस् धूम (tama-gúna= tami-dumbi-Gunni) dimma

þám(þokuloft)

en Gunnarnir eru sat-gúna सत्, radja-guna रजस, tama-guna तम;

gúna (kk) गुण er eiginleiki (líka einn þáttur reipis ofl.)

भव भवस् भूतल bjöðr himinn, bhava veröld (abhava=ekki veröld), bhavas himinn
rúmið

fjörgyn bhúridnja भुरिज्ञा

himinn kham खम् hima हिम kha geymir ख

aapa आप haf apas fljót á (lat. aqua fr.eau) höfuðskepnumar(24), údaka dög

उदक

himinn kham fjörgyn bhúridnja

hlér sala salíl vatn सल सलिल

drápa (geðjast, gera ánægðan ofl) tríp तृप्

drasill drösull त्रस trasa það sem hreyfist (ekki kyrrstætt), t.d.líkami

(ekki ólífrænt enfi), fær e-ð/e-rn til að hreyfast/titra

drómi dhruva ध्रुव (sjá 16 um Tý og Fenri)

Bhagavad gítu XIV8 pramadaalasya प्रमादालस्य drómi og læðingur

pramadaalasyanidraa (-nídra sofna dotta niðurdreginn)

aaryaya (sbr arya) jörmun irmin (sbr irminsul) gandha gandur आर्य्य गन्ध

(sjáskræðu 12) gó góí गो kýr, nautsmerki gógrasa gras गोग्रास

(sjá 12.) dorri þorri hrútur, (Vædderens Tegn) hrútmánuður dhanú túr तुर् धनु

harpa gharmma घर्म (hlýnar. með skrerplu vísar Holmboe í pólsku og rússnesku)

ghraa grey घ्रा

सुभ temple súbha (fagurt)

yúvati ung kona, युवति en yúvan er sama orð og ungur á íslenzku.

frauð froða parandja परणज परझा afros paradja freya fröja priya príí

वर्हि varhi Sköll og Hati

svadjamdatta, óskapaður, sjálfur gefinn sjálfum sér

goð gyðja shúddh shúdh शुद्ध शुद्

shrota flóð flæði श्रौत (23., álfar shrota suddhí, श्रोत सुद्धि)

suddhaa er seiður सुद्धा

Mundilfari mandala मण्डल

Mímir smríti (fbr. ísmríti) स्मृति

röskr vrísha (Röskva)

sandur jörð vasa sandr né sær ksamaa ksam क्षमा क्षमा

Ómi (þríeind, 3; aúm) A(Vishnu) U(Shiva) M(Brahma) अ उ म् ॐ

prakkari prakara प्रकर

prestur prastha (presbytes fjarsýnn af elli)

pokur púki púúdñjaya पूजय

rögn regin (fr. roi, lat. rex) raacnja राज रघ röð raadñja rach réttur (e.row)

rún raha (einvera) rahas leynilega leynt रह रहस् ; guhya गुह्य leyndarmál

seva sevin savi सेव सेविन् सवि Sjöfn sjafni sefi (vinátta)

Gná gnaa ग्ना

spá drís (sjá) pasya दस् पश्य gera klárt, sýna

tsjaksús (chaksus, auga) skyggn skýrr चक्षुस्

स्वक्ष अक्ष spakr speki svaksa aksa skarpskyggni

kotra tsjatur/4 चतुर्

tjón tyadñj त्यज्ञ sbr tyaktva (sem tekið hefur verið burt, sangam tyaktva, ekki

samhangandi við hið veraldlega, laus úr viðjum efnis og orku) eða ksina क्षिण

स्तर् स्तृ strá stjarna sundra

tírr द आद drí aadrí

tívaskr ati-vaadñja अतिवाज्ञा

tungl þungstóll sólar túngípaata

उल् उल्का ulli ylja velgja volgur úl úlkaa Ullur

úshí उशि hugur

वास्तु vaastu (rétt lóð í sthapatyaved byggingarlist) vist

væringjar vrí vraña वृ वरण

ygggr ýgr (e.ugly) úgra उग्र (ógurlegur)

vita विट vitnir úlfur

अल al álfur (23.)

अश्रु ashru tár

Ægir ægir öglir aahí आहि

úgra उग्र gýgur

aatman óður Óður आत्मन्

aayus (sbr aayur-veda, ævi-vitska) ævi ei aayu आयु

ir इर् elja iraa इरा jörð

íisjra ईषिर eisa

úpavasta fasta उपवस्त

rídñj ridñjú réttir drengur ऋद्भु ऋद्भु

rístí rísta ऋष्ट og कूप kús krassa rista rita

kamyja hamingja कंय्य kam कं kaama काम gaman gimilir himinn kvæmur

kalatra klettur कलत्र

garpur karva कर्व

kaarava hrafn kúrva kripna kúp korpa कारव कुरव कृपन

kírttí कीर्त्ति (frægð, orðstírr) skart

kúl skulld kúla höll उल् कुल

kuh gautr kukl कुह्

krít कृत् garður hiðr (ofl); hringr rein reita

(kaví er skáld sjáandi) kaava kvítaa kveða काव् क्विता

ksetra heiði setur क्षेत्र

panstja ५ पण्च (sem þýðir fimm) fingur

paña peningur falr पण

pashú (bundið húsdýr) fé paashava पशु पाशव

pashya पश्य spá

प्रख्यात prakhyaata frægur púruúyaata

paríkxa freista परिक्ष

púruveda fróður पुरुवेद púra púraaňa forn पुरा पुराण

fimbulfambi paamara पुरुवेद

Óðinn búddha बुद्ध (sjá 24 dagaheiti)

fagr fága bhaga बुद्ध bhadnja भद्र

bhavat bóndi भवत् bhúrdnjdnja

भ्रेद् bhrednj freki

var þetta ekki gaman?

svolítill Óðrerir (óð-hrærir)

ISBN 978-9935-409-28-7

Þekkingin mikla sem finna má í þessum Óðsmálum inum fornu kemur frá maharishi mahesh yogi, heims mesta eðlisfræðingi og kennara, frá vishva (heims) shanti (friðar) raastram (ríkinu), विश्व शान्ति रास्त्रम् . महर्षि maharishis hugmynd er að finna सनातन धर्म sanaatana dharma (hið eilífa sem uppi heldur) í menningararfinum okkar. Þekkingin er ægidjúp og spannar hið veraldlega og samhitaa /ginnungagap /samsvið allra náttúrulögmála / „stjórnarskrá alheims“. Aðeins skilningur á þessu hvoru tveggja til samans getur borið nafnið þekking. Úr hinu óskapaða kemur allt hið hverfula.

Með iðkun samsviðsvísindanna og -tækninnar er unnt að öðlast þessa 200% þekkingu.

Lifa 200% lífi, पूर्णमदः पूर्णमिदं.... puurnam adah puurnam idam... आचरिवद् aaschariavat (undur) er grundvallarraunveran kölluð (stofn -char frb.tsjar), a-char, hið óhagganlega. Undur raunverunnar eru torræð inum grugguga manni -kölluð „Mystics of Reality”-

auðskilin inum tæra manni: „ek em ginnungagap”. अहम्ब्रह्मिस्मि aham brahmasmi.

Til heilla er í lífi hvers manns að kynnast þekkingunni miklu af eigin raun.

Sjálfur leið þú sjálfan þig. Ég gefinn sjálfum mér. Til þess er samsviðstæknin TM, auðlærð og einföld, eðlileg, náttúruleg -- og nauðsyn hverjum manni í daglegu lífi.

Iðkun samsviðstækninnar og -visindanna, TM®, gerir taugakerfi manna tært, hugan skarpan, flýtir þróun einstaklinga og veraldar í átt til fullkominunar, gerir 192 ríki heims sjálfstæð friðsöm fullvalda: Friðsamir einstaklingar, friðsamar þjóðir, friður í heimi. Fullkomið samræmi þjóðarvitundar hvernar einustu þjóðar á jörðu veldur friði. Við heyjum frið með visindum og tækni sem maharishi kennir. (globalcountry.org)

Siðþekking er að þekkja forna sið og dýpt hans, að þekkjast forna sið og lífa

Þundarflæði í sátt við náttúrulögmálin, hverra forsetar guðin okkar eru.

Ekki kann góðri lukku að stýra að stríða gegn lögmálum náttúrunnar. Það skiljum við sem forna sið þekkjumst.

Eigin menning þjóða, upprunaleg í umhverfi sínu, upprunaleg meðal fólksins, er til heilla sé hún í heiðri höfð. Aðflutt menning, hversu „samtvinnuð” sem hún kann að vera sögð --til að afsaka eða réttlæta hana-- er rótlaus á rótföstum meiði og tærri þekkingu forfeðranna. Séu aðfluttar skoðanir taldar „samtvinnuðar“ íslenzkri menningu, þarf að skilgreina upprunalega íslenzka menningu í því samhengi. Það er ætlun Óðsmála.

Hver þjóð ætti að lífa sinn forna eigin sið स्वधर्म (svadharma). परधर्म (paradharm), annarra þjóða kerfi sem þröngvað er uppá þjóð, býður æ heim hættu.

Við skulum skilja launsagnir og táknið okkar ómetanlega fagurra menningararfs. Við þurfum skilning á ginnhelgum svinni, skulum nema upp fimbulrúnir, og þurfum að geta lífað ið hulda Mímisbrunnisdýpi tilverunnar áreynzlulaust ásamt vöku og svefni, í leik og í starfi. Þaðan kemur meðbyr. Ljá skulum við auga að veði til að öðlast Mímis vizku og minni.

Tæknin til að „nýsast niður” gerir okkur kleift að taka aðeins Týréttar ákvarðanir í þróunar átt, í flæði með Þundu.

Við þurfum að komast í Valhöll sprellifandi og sem fyrst á þessari okkar ævi.

Óðsmál in fornu 40 Kálfholtslækjarhljóð Goþrún dimmblá
Guðrún Kristín Magnúsdóttir
